

(Прес, 11.05.2009)

Поштоване колеге главни уредници,

Судијица Окружног суда у Београду, госпођа Марина Кларић-Живковић, није у петак осудила само мене и само Прес. Не. Она је осудила српско новинарство и све српске новинаре, она је осудила српске медије и све српске главне уреднике. Пресуда по којој сам ја осуђен да због објављивања слика дедињске виле у којој живи Чедомир Јовановић платим 300.000 динара одштете, пресуда по којој се Пресу "у року од 15 дана" имају одузети све слике на којима се види кућа у којој живи лидер ЛДП-а јесте пресуда која је директно усмерена против свих нас који се у овој земљи још бавимо новинарством. Против свих нас, поштоване колеге. Без разлике.

Паметни сте људи, па и сами врло добро знате да ово што се данас дешава Пресу, ово што се данас дешава мени као главном уреднику, већ сутра може да се догоди било коме од вас.

Јер свако од вас је, поштоване колеге, бар једном објавио фотографију виле, куће, зграде у којој живи неки виђенији политичар, свако је бар једном јавно поставио питање одакле неком страначком функционеру, неком народном посланику, неком министру паре за луксузан живот. То је нешто што се у нормалним, уређеним, европским друштвима подразумева. То је једна од темељних тековина демократије. То је нешто што се зове право грађана да знају све што је од јавног значаја о политичарима од којих зависи колективна судбина нације. То је нешто по чему се слободна, демократска друштва разликују од стаљинистичких, фашистичких, тоталитаристичких, неслободних друштава.

Ако се, дакле, нама новинарима одузме право да питамо политичаре одакле им паре, ако нам се одузме право да објавимо фотографије виле и кућа у којима они живе, аутомобила у којима се возе, ако нам се забрани да пишемо о њиховим астрономским платама и апанажама, па шта је следеће?!

Пише: Драган Ј. Вучићевић
понедељак, 11 мај 2009 23:38

Ако пресуда судијце Марине Кларић-Живковић остане на снази, ако српски медији, ако српски уредници ћутке пређу преко овог случаја, онда ће Србија бити на најбољем путу да се трансформише у земљу којом влада однорођена, титоистичким законима потпуно заштићена бољшевичка олигархија. Олигархија коју нико неће смети јавно да прозове, а да не ризикује политички преки суд.

Да не буде забуне, поштоване колеге главни уредници, Прес у петак у Окружном суду у Београду није, како су то неки пренели, осуђен због објављивања фотографије малолетног Михајла Лајфа Јовановића, сина лидера ЛДП-а.

Не. Ми због тога нисмо осуђени, просто зато што ту слику нисмо ни објавили, просто зато што име Јовановићевог сина нигде у спорном тексту нисмо ни споменули (проверите сами у Пресу од 16. марта 2009. на странама 6 и 7, или на нашем порталу www.Presonline.rs). Прес је, поштоване колеге главни уредници, осуђен због "угрожавања безбедности" и "нарушавања приватности", Прес је осуђен само зато што се усудио да пита лидера ЛДП-а одакле му паре за живот који никако није у складу с његовим званичним приходима. Ето, зато смо ми осуђени. А ако таква пресуда остане на снази, ако таква пресуда не наиђе на оштру реакцију српске јавности, онда свима нама нема спаса. Онда ће, поштоване колеге, у Србији у не тако далекој будућности бити места само за једне досадне новине које ће преносити званична, цензурисана саопштења.

Јесмо ли се за то борили, поштоване колеге главни уредници?!

Како то да смо се у време злогласног Шешељевог закона о информисању од 1998. до 2000. године сви заједно борили против праксе једнодневних суђења и експресних драконских, финансијских казни, а сада пристајемо да ћутимо?! Како то да они политичари који су, тада из опозиције, подржавали медије у борби против тог антидемократског закона, сада примењују врло сличне методе у обрачуна с неподобним медијима?!

Због свега тога, поштоване колеге главни уредници, иако сам један од најмлађих међу вама, усуђујем се да вам упутим ово отворено писмо.

Отворено писмо уредницима српских медија

Пише: Драган Ј. Вучићевић
понедељак, 11 мај 2009 23:38

Због свега тога, због будућности професије коју сви волимо и од које сви живимо, због будућности Србије које не може бити без слободних, демократских медија усуђујем се да апелујем на вас. Не да подржите нас, већ да у овом одсудном тренутку сви заједно устанемо у одбрану елементарног права новинара да контролишу политичаре и да им јавно постављају питања.

(Аутор је главни уредник Преса)